

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14Csp/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119263595
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6119263595.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. E., nar.XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX R. Y. N., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 5 421,66 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 464,69 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 44,35 eur od 15.12.2021 do 23.12.2020, s 5% ročným úrokom z omeškania od 24.12.2020 do 15.1.2021 zo sumy 16,59 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.1.2021 do 15.2.2021 zo sumy 89,26 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.2.2021 do 15.3.2021 zo sumy 162,72 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.3.2021 do 15.4.2021 zo sumy 236,99 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.4.2021 do 15.5.2021 zo sumy 312,07 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.5.2021 do 15.6.2021 zo sumy 387,97 eur, s 5% ročným úrokom z omeškania od 16.6.2021 do zaplatenia zo sumy 464,69 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku zamietal.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na upomínacom súde dňa 7.4.2019 sa domáhal žalobca voči žalovanej zaplatenia 5.421,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 5 250,15 € od 09.06.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 11.12.2015 Úverovú zmluvu č. 4512170407, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6391.00 Eur zo strany žalobcu. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 107.42 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplátil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 24.05.2018 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. List bol žalovanému odoslaný dňa 24.05.2018. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní od dňa odoslania výzvy na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanému dňa 08.06.2018. Žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy

uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 09.06.2018 navýšená o 5 percentuálnych bodov.

3. K špecifikácii žalovanej sumy a prehľad splátok žalobca odkázal na prílohu, v ktorej je uvedený prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár). Ďalej uviedol, že žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 2789.68 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanému dlh vo výške 5421.66 Eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 98.23 Eur zo splátok pod č. 25.-28, úrok vo výške 164.33 Eur zo splátok č. 25.-28, zosplatennej istiny vo výške 5159.10 Eur (zo splátok č. 29 až 96). Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 09.01.2019 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba.

4. Vo veci vydal Okresný súd Banská Bystrica dňa 03.05.2019 platobný rozkaz sp. zn. 31Up/446/2019, voči ktorému podal včas žalovaný odpor. Ten odôvodnil tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 11.12.2015 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi (napr. rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 10.12.2012 sp. zn. 16Co/315/2012, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 22.05.2013 sp. zn. 17Co/151/2012), Zmluva musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Údaj, o konečnej splatnosti formulovaný ako „Termín konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci“ je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Takýto právny názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 5Co/369/2017. Taktiež uvedenie presného termínu konečnej splatnosti úveru potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 24.01.2018 sp. zn. 25Co/20/2017: „Posudzujúc práve citované ustanovenie zmluvy za použitia výkladu v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie a to že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (ktorá tým z hľadiska podstatných náležitostí úverového vzťahu je rozhodujúcou), keď v uvedenom ustanovení sa nenachádza žiaden údaj, ktorý by sa dal považovať za označenie konečnej splatnosti úveru (je tu určený iba počet splátok a dátum ich mesačnej splatnosti). S poukazom na znenie príslušného zákonného ustanovenia nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca tu výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo.“

5. Ďalej uviedol, že účelom ustanovenia § 11 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je ochrana spotrebiteľa tak, aby mu dodávateľ bol povinný ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť prehľadne všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Aby bolo zabezpečené, že spotrebiteľ bude mať vždy dostatok informácií pre svoje rozhodnutie, zákonodarca v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. vymenúva obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v ust. § 11 presne uvádza, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný zároveň uviedol, že podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>> bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 13,58 % p.a.. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok v konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN.

6. Tiež poukázal na vyjadrenia žalobcu k zosplateniu úveru podľa dojednaní Obchodných podmienok Hlava Ukončenie zmluvy, podľa ktorého mal dňa 24.05.2018 pristúpiť k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy, ktorá uplynula 08.06.2018. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o

plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Ďalej zdôraznil názor, že súdy SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Podporne poukázal na názor vyslovený Krajským súdom Košice v rozsudku zo dňa 10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: „Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.“. S poukazom na jeho názory vyslovil záver, že nakoľko žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorázové splatenie dlhu a vzhľadom na to, že žalobný návrh bol doručený konajúcemu súdu dňa 07.04.2019, žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú dňa 15.03.2016, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, teda splátky zročné od 15.04.2019 až po poslednú splátku, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

7. Žalobca v replike tvrdenia žalovaného rozporoval, označil ich za nepravdivé. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného poukázal na ustanovenie úverovej zmluvy na 3. strane zmluvy: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splátiť (tzv. zosplatenie úveru).“. Tiež zdôraznil, že platne inkorporoval zmluvné podmienky do zmluvy s ohľadom na skutočnosť, že v samotnom texte úverovej zmluvy sa odkaz na „zmluve podmienky“ nachádza cca 35 x. Zároveň poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. proti Kára Bíróová, ktorý sa okrem iného zaoberal aj otázkou, či zmluva o úvere musí, byť vyhotovená ako jeden dokument, a dospel k záveru, že Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument“. S ohľadom na uvedené žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok bola dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením bol žalovaný na túto možnosť upozornený.

8. K výpočtu a určeniu RPMN uviedol, že v zmluve nie sú uvedené žiadne poplatky a poistné, ktoré by sa nerátali do RPMN a RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade

výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Preto vyslovil názor, že na výpočet RPMN postačuje údaj o výške úveru, o splátke a počte a termíne splátok, K výpočtu RPMN cez pomôcku na portály www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>> uviedol, že údaj má len orientačný charakter a zásadný nedostatok, ktorý spôsobuje rozdiel vo výpočtoch je ten, že v uvedenej „kalkulačke“ nie je možné uviesť dátum splatnosti splátok ku 15. dňu v mesiaci, ale len „na začiatku mesiaca“ alebo na konci mesiaca“, a teda uvedené tvrdenie žalovaného sa nezakladá na pravde, lebo vo výpočte nezohľadnil zmluvné dojednania, ale vychádzal zo zjednodušeného príkladu.

9. K námietke, že v zmluve absentuje dátumu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nesprávne uvedenie doby trvania Zmluvy uviedol, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uviedol dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 zmluvných podmienok - Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktorá z nej vyplývajú. Termín konečnej splatnosti - bod: 39 zmluvy ako 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to 15. dňa v poslednom mesiaci, v spojitosti s dohodou, že úver bol poskytnutý prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu, a teda dňa splatnosť zmluvy je ku dňu 15.12.2023.

10. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie dátumu splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne, napr. dátumom, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel (Števíček, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 775.).

11. Z určenia konečnej splatnosti v úverovej zmluve možno jednoznačne vyvodiť, kedy bude úver konečne splatný, a preto naplňa obsah pojmu termín. Preto pokiaľ je údaj o termíne konečnej splatnosti požadovaný zákonom uvedený dostatočne určito a zrozumiteľne, nemôže ísť o chýbajúcu náležitosť. Tiež opätovne poukázal na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a. s. C-42/15, ktorý analyzoval účel uvádzania termínu splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a jeho závery je možné použiť aj pre výklad ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ. Tento účel je podľa Súdneho dvora splnený, „ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy“ (ods. 49). Súdny dvor na základe týchto úvah vo výroku rozhodnutia judikoval, že „nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok“. Rovnako žalobca poukázal na závery vyslovené odvolacími súdmi, najmä Krajský súd v Banskej Bystrici.

12. Žalovaný v duplike zdôraznil, že v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Podľa odôvodnenia Ústavného súdu Českej republiky vysloveného v nálezoch ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná. Ďalej poukázal na judikatúru Súdneho dvora, v prejudiciálnom konaní o smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 09. 11. 2016. podľa ktorého časť podstatných náležitostí zmluvy o úvere sa môže uviesť aj osobitne v prílohe. Nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jeden ucelený dokument. Príloha však musí byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a taktiež musí byť spotrebiteľovi odovzdaná, aby sa s ňou mohol oboznámiť. Európsky súd sa nevyjadril k tomu, či musí byť zmluvnými stranami osobitne podpísaná zmluva, aj všetky jej prílohy. To znamená, napr. aj všeobecné podmienky resp. sadzobník poplatkov. Toto európska smernica neupravuje a rozhodovanie v tomto smere prináleží slovenským súdom. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že všeobecné obchodné podmienky neboli žalovaným podpísané, resp. neboli s ním individuálne dohodnuté. Poukázal na ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, Sadzobník poplatkov či európske informácie, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a v konečnom dôsledku neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Individuálnosť ich dojednania nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na európske poplatkov zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednania VOP či európskych informácií vyplýva aj z toho,

že neboli nikým podpísané. Žalovaný - spotrebiteľ obsah predmetných dokumentov nijako ovplyvniť nemohol. Tak dôležité informácie ako sú uvedené v ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ, ktorých absenciu zákon trestá bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru nemôžu byť obsiahnuté v dokumente, ktorý nie je spotrebiteľom samostatne podpísaný. Svoje závery podporil názormi vyslovenými v rozsudku Krajského súdu Nitra zo dňa 28.11.2018 sp. zn. 6Co/188/2018: „Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj súdov Slovenskej republiky pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkami v dobrej viere, alebo znamenajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ďalej také, s ktorými sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy a pod. Ak majú byť takéto Všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, ktorá na ne odkazuje, v prípade, aby boli záväzné, je potrebné vyjadriť s nimi súhlas zmluvných strán, musí k nemu pristúpiť oboznámenie sa s ich obsahom, ktoré samotné oboznámenie však nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s podmienkami oboznámený. Odvolací súd preto skúmal či žalovaný úrok bol so žalovaným riadne dohodnutý. V danom prípade Zmluva č. XXXXXXXXXX uzatvorená stranami sporu v bode VII. 3 odkazuje, že práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovných spôsobom upravené v zmluve/príslušnej zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Ak niektoré použité pojmy, resp. otázky nemožno riešiť podľa Zmluvy/príslušnej zmluvy, ani podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu, spravujú sa Všeobecnými obchodnými podmienkami banky v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi Slovenskej republiky. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania jeho nároku na uplatnené príslušenstvo. Odvolací súd preto dospel k záveru, že medzi stranami sporu neboli platne dohodnuté poplatky ani výška úroku v prípade nepovoleného prečerpania, keďže táto nebola jasným a nezameniteľným spôsobom dohodnutá medzi stranami sporu. Keďže žalobca nepreukázal platné dohodnutie úrokov so žalovaným, ako spotrebiteľom, vo výške 28% z nepovoleného prečerpania, či už priamo v spotrebiteľskej zmluve alebo nepochybným spôsobom, že k týmto ďalším dojednaniam aj v samostatných obchodných podmienkach žalovaný ako spotrebiteľ pristúpil, bolo potrebné dospieť k záveru, že so žalovaným neboli platne dojednané poplatky prípadne iné príslušenstvo pohľadávky ani úroky v prípade nepovoleného prečerpania účtu.“

13. Žalovaný ďalej zotrval na tom, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pretože žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spolu s doručenkou.

14. K výpočtu RPMN poukázal na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 25.01.2018 sp. zn. 7Co/113/2017: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.“

15. Tiež zdôraznil, že z rozsudku Súdneho dvora z 9. novembra 2016 (C-42/15), vyplýva, že článok 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Smernica bola prijatá v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy. Článok 4 Smernice 87/102 vyžaduje, aby dlžník pri uzatváraní zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku (rozsudok zo dňa 9.7.2015, Bucura, C 348/14, neuverejený; EÚ:C:2015:447, bod 57).

16. Zákon č. 129/2010 Z.z. účinný k 27. 10. 2014 v § 9 ods. 2 písm. f/ uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve. V konkrétnej úverovej zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený: ako „96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V zmluve nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia

úveru“. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Dodávateľ mal všeobecné (tzv. typové) údaje matematicko-logickými operáciami premietnuť do konkrétneho časového údajja, ktorý mal konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Bolo v kompetencii poskytovateľa úveru, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania úveru, napriek tomu pristúpil len k neurčitému vymedzeniu splatnosti, čo nie je v súlade s vyššie citovanými závermi, a preto treba považovať predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a ide o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 2Co/221/2018.

17. V konaní súd rozhodol rozsudkom č.k. 14Csp/61/2019-71 zo dňa 23. januára 2020 tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 3.601,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 9.6.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšku zamietol.

18. Súd prvej inštancie v rozhodnutí vychádzal z názoru, že úver je nevyhnutné pre absenciu doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je nevyhnutné považovať zmluvu podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov. Tiež vychádzal z názoru, že ak žalovaná má vrátiť úver bez úroku a poplatkov, nie je možné, aby musela vrátiť predpísaný počet splátok v predpísanej výške, nakoľko splátky dohodnuté v zmluve sú zložené aj z úrokov, teda istina sa umoruje postupne. Ak žalovaná má vrátiť úver bez úroku a poplatkov, určite nie je povinná vrátiť predpísaný počet splátok v predpísanej výške. Teda v prípade posúdenia úveru ako bezodplatného (§ 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.), nie je možné stanoviť ani len základné náležitosti zmluvy o úvere (ani o spotrebiteľskom úvere), nemôže byť záväzná výška splátky ani ich splatnosť (periodicita) či konečná splatnosť. Síce absencia základných náležitostí zmluvy nespôsobuje jej neplatnosť, úver je však platný len z dôvodu ochrany právneho vzťahu a teória zachovania platnosti právneho úkonu. Povinnosť umožniť vrátiť požičané prostriedky v dohodnutej dobe je len pre prípad neplatnosti zmluvy z dôvodu, že veriteľ nebol oprávnený poskytovať úveru a pôsobí ako sankcia. Preto celý vzťah je nevyhnutné analogicky hodnotiť ako bezdôvodné obohatenie na strane dlžníka, ktorý síce má prostriedky na základe platného úkonu, ale úkon je platný len z dôvodu zachovania práva veriteľa na vrátenie plnenia. Preto je povinnosťou dlžníka vrátiť istinu pri bezodplatnom úvere po tom, čo je na to dlžník vyzvaný, v tomto prípade to bolo výzvou veriteľa z 24.5.2018. Najneskôr je dlžník povinný prostriedky vrátiť do času, do kedy by mal vrátiť plnenie v prípade perfektnej zmluvy, teda v termíne konečnej splatnosti zmluvy.

19. Súd druhej inštancie však na základe odvolania žalovanej vyslovil záväzný právny názor, že ak ide o plnenie v splátkach, tak ako je to v danom prípade, môže veriteľ od dlžníka požadovať zaplatenie každej splatnej splátky samostatne alebo môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, avšak len za podmienky, že sú na to splnené predpoklady ustanovené v § 53 ods. 9 OZ. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok zo spotrebiteľskej zmluvy titulom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru a žiadal žalovanú o vrátenie celého zostatku úveru a dlžných splátok, súd mal skúmať, či došlo k platnému zosplatneniu celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V opačnom prípade, ak by nedošlo k platnému zosplatneniu celej pohľadávky, žalovaná by bola povinná zaplatiť celý dlh aj napriek tomu, že by ešte nebol splatný (resp. bola by povinná zaplatiť celý dlh pred termínom konečnej splatnosti úveru). Ak by súd vyvodil záver, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu, je zrejmé, že niektoré splátky sa už stali splatnými (niektoré ešte nie), a preto by bolo nutné sa v súvislosti s nimi zaoberať námietkou premlčania vznesenou žalovanou. Skutočnosť, že by súd prípadne dospel k tomuto záveru sa s konštatovaním bezúročnosti a bezpoplatkovosti vzájomne nevylučuje. Odvolací súd je názoru, že pri bezúročnom a bezpoplatkovom úvere sa počet splátok nemení, mení sa len ich výška (znížená o úroky a poplatky).

20. Vo veci súd prvej inštancie opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavila ani jedna zo strán po ospravedlnení ich neprítomnosti.

21. Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôvodov a vo veci rozhodol v zmysle záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom. Zároveň vychádzal z bezodplatnosti úveru

vo vzťahu k odôvodneniu rozsudku č.k. 14Csp/61/2019-71 zo dňa 23. januára 2020 v časti nenapadnutej odvolaním.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa ust. § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia právneho úkonu, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 1 ods. 3 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver bez úroku a bez ďalších poplatkov.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Súd zistil, že dňa 11.12.2015 žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako účelový úver na úhradu záväzkov uvedených v prílohe zmluvy pri celkovej výške úveru 6.391,- eur, pri výške splátky 107,42 eur splatných pri prvej splátke po mesiaci od poskytnutia úveru a dátumom druhej splátky vždy do 15 dňa v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe 12,91 %, RPMN 13,8 %, odplate 12,91 %, priemernej RPMN, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom 10.312,32 eur, počte splátok 96 s označením termínu konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Zároveň mal byť žalovanému poskytnutý revolvingový úver.

28. Podľa § 11 ods. 1 zákona zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Súd prvej inštancie musí zdôrazniť (napriek vyslovenému a záväznému právnomu názoru), že v právnej praxi nie je ustálené, či je pri bezúročnosti a bezodplatnosti spotrebiteľského úveru potrebné vrátiť požičané prostriedky do dohodnutej konečnej splatnosti úveru (analógia s ust. § 11 ods. 2 a 3 zák. č. 129/2010 Z.z.), alebo je úver potrebné vrátiť v splátkach v dohodnutej výške v prepočte podielu na požičanú istinu alebo je záväzná úhrada istiny vo výške, aby by bola hradené podľa amortizačnej tabuľky.

30. V tomto prípade odvolací súd zaujal jasný právny názor, že žalovaná bola povinná hradiť istinu podľa výšky v amortizačnej tabuľke.

31. Žalobca uviedol, že žalovaná uhradila dňa 23.12.2020 sumu 27,76 eur, dňa 24.11.2020 sumu 18,41 Eur, dňa 20.10.2020 sumu 30,59 Eur, dňa 18.9.2020 sumu 27,12 Eur, dňa 12.8.2020 sumu 27,12 Eur, dňa 13.7.2020 sumu 27,12 Eur, dňa 16.6.2020 sumu 27,12 Eur, dňa 18.5.2020 sumu 22,53 Eur, dňa 16.4.2020 sumu 20,66 Eur, dňa 17.3.2020 sumu 15,17 Eur, dňa 13.2.2020 sumu

15,17 Eur, dňa 13.1.2020 sumu 15,17 Eur, dňa 13.12.2019 sumu 15,17 Eur, dňa 11.11.2019 sumu 15,17 Eur, dňa 9.10.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 10.9.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 30.7.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 25.6.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 27.5.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 25.4.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 26.3.2019 sumu 16,13 Eur, dňa 28.2.2019 sumu 14,33 Eur, dňa 29.1.2019 sumu 14,33 Eur, dňa 28.12.2018 sumu 14,33 Eur, dňa 19.12.2018 sumu 42,99 Eur, dňa 13.9.2018 sumu 72,49 Eur, dňa 29.12.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 15.12.2017 sumu 5 eur, dňa 6.12.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 24.11.2017 sumu 108,38 Eur, dňa 29.9.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 31.8.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 27.7.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 28.6.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 30.5.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 25.4.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 24.3.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 27.2.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 26.1.2017 sumu 107,42 Eur, dňa 22.12.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 28.11.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 26.10.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 18.10.2016 sumu 4,04 Eur, dňa 12.10.2016 sumu 231,84 Eur, dňa 25.8.2016 sumu 112,42 Eur, dňa 6.7.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 18.5.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 9.5.2016 sumu 112,42 Eur, dňa 16.3.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 23.2.2016 sumu 107,42 Eur, dňa 27.1.2016 sumu 107,42 Eur.

32. Z uvedeného vyplýva, že do vyhlásenia rozsudku 23.1.2020 uhradila žalovaná sumu 2.789,68 eur, následne sumu 401,06 eur, teda spolu uhradila 3.190,74 eur. Ku dňu zosplatnenia 24.5.2018 bola splatná v poradí 29 splátka (splatná 15.5.2018) a teda bola splatná istina vo výške 1.304,79 eur. K uvedenému dňu uhradila sumu 2615,08 eur, teda nemohlo dôjsť k omeškaniu s úhradou splatnej istiny počítanej podľa istiny obsiahnutej v splátkach určenej podľa amortizačnej tabuľky. Nakoľko nebola žalovaná v omeškani (s poukazom na právne závery súdu druhej inštancie a záväzný postup), nenastali dôvody pre zosplatnenie záväzku a jeho predčasnú splatnosť. Nakoľko ku dňu rozhodovania súdu 1.7.2021 by bola splatná 66ta splátka, čo predstavuje istinu splatnú vo výške 3655,43 eur, žalovaná je povinná zaplatiť sumu 464,69 eur (3655,43 - 3.190,74), na ktorej úhradu ju súd zaviazal. Súd sa v tomto prepočte rozchádza s názorom žalovanej, ktorá určila splátku vo výške 66,57 eur ako podiel istiny a celkovej výšky splátok, nakoľko súd nezistil dôvody pre takýto postup, aby určil pri bezodplatnosti a bezúročnosti úveru úhradu v pomerných splátkach, pričom takýto postu je aj v rozpore s názorom odvolacieho súdu. Teda v čase podania žaloby nebola v omeškani s úhradou čo i len jednej splátky.

33. Dňa 15.9.2020 bola splatná v poradí 57 splátka vo výške istiny 2993,99 eur, 15.10.2020 vo výške 3064,33 eur, 15.11.2020 vo výške 3135,44 eur, 15.12.2021 vo výške 3207,33 eur. Dňa 20.10.2020 uhradila žalovaná 3144,57 eur, 24.11.2020 uhradila 3.162,98 eur, 23.12.2020 uhradila 3190,74 eur. Teda 15.12.2021 bola žalovaná v omeškani s úhradou 44,35 eur do 23.12.2020, od 24.12.2020 do 15.1.2021 s úhradou 16,59 eur, od 16.1.2021 s úhradou 89,26 eur, od 16.2.2021 s úhradou 162,72 eur, od 16.3.2021 s úhradou 236,99 eur, od 16.4.2021 s úhradou 312,07 eur, od 16.5.2021 s úhradou 387,97 eur, od 16.6.2021 s úhradou 464,69 eur, preto súd zaviazal žalovanú aj na úhradu úrokov z omeškania vo výške 5% ročne podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. Súd vychádzal pri výpočte z údajov amortizačnej tabuľky.

34. Súd nároky žalobcu vo zvyšku, teda úhradu istiny v poradí od 66 splátky splatnej 15.6.2021 zamietol, pretože ostatné splátky istiny podľa amortizačnej tabuľky sú splatné až 15.7.2021 a následne.

35. Vo vzťahu k žiadosti žalovanej o povolenie úhrady zameškanej sumy v splátkach súd nezistil žiadny racionálny dôvod, nakoľko žalovaná hradí len istinu v pôvodných splátkach a nie celkové nároky ku ktorým sa pôvodne zaviazala.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Nakoľko v spore bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, v čase podania žaloby nebol dôvod na úhradu, do omeškania sa dostala až pri úhradách postupne splatných počas konania, teda pôvodná žaloba bola nedôvodná, priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).